

وقتی اشغال ایران هدف چرچیل شده بود.

۱ اردیبهشت ۱۳۹۴ ساعت ۲۳:۰۶

وینستون چرچیل نخست وزیر وقت انگلستان هفتم اپریل ۱۹۴۱ (۱۸ فروردین ۱۳۲۰) دستور انتقال یک لشکر از هندوستان آن کشور (بریتیش ایندیا) را به بصره داد. بهانه اعزام این لشکر که عده نفرات آن به چهار هزار تن هم نمی رسید محافظت از حوزه های نفتی بیان شده بود، ولی در واقع، ماموریت این نیرو اشغال نظامی ایران در فرصت مناسب بود؛ زیرا که دولت تهران عمیقا متمایل به آلمان شده بود و دیکته های لندن را مانند گذشته نمی نوشت.

وینستون چرچیل نخست وزیر وقت انگلستان هفتم اپریل ۱۹۴۱ (۱۸ فروردین ۱۳۲۰) دستور انتقال یک لشکر از هندوستان آن کشور (بریتیش ایندیا) را به بصره داد. بهانه اعزام این لشکر که عده نفرات آن به چهار هزار تن هم نمی رسید محافظت از حوزه های نفتی بیان شده بود، ولی در واقع، ماموریت این نیرو اشغال نظامی ایران در فرصت مناسب بود؛ زیرا که دولت تهران عمیقا متمایل به آلمان شده بود و دیکته های لندن را مانند گذشته نمی نوشت چرچیل از دو جهت هراس داشت؛ یکی سقوط شمال آفریقا و رخنه نیروهای آلمان به شرق سوئز و دیگری عبور نیروهای آلمانی از قفقاز و سرازیر شدن به مناطق نفتی خاورمیانه و تصرف همه منطقه با کمک ارتش ایران. چرچیل می دانست که تصرف خاورمیانه توسط آلمان، بدون کمک ایران امکان پذیر نخواهد بود، و به این دلیل ایران را هدف قرار داده بود. چرچیل که در شرایط وقت، جنگ تمام عیار با ایران کاری آسان نمی دانست همزمان با اعزام نیرو به بصره به تطمیع و خرید برخی مقامات نظامی و سیاسی ایران و اطرافیان رضاشاه دست زده بود تا در اقدام نظامی انگلستان، ارتش ایران که برای تجهیز آن ۲۰ سال سرمایه گذاری شده بود وارد عمل نشود. چرچیل در همان زمان در پارلمان انگلستان گفته بود که بدون موافقت و همراهی ایران، هیچ قدرتی نمی تواند بر خاور میانه و حتی آسیای جنوبی مسلط باشد. «تاریخ» نشان داد که چهار ماه و دو هفته بعد (شهریور ۱۳۲۰)، لشکر اعزامی چرچیل از هندوستان، پس از مرخص شدن خیانت آمیز سربازان پادگانهای ایران، بدون برخورد با مانع چشمگیر وارد ایران شد و در اشغال «ایران بی دفاع» مشارکت جست.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۱۹۴۱/شده-چرچیل-هدف-ایران-اشغال-وقتی>